

den ærede Ordfører. Jeg agter fuldt ud den Flid og Agtpaagivenhed, som han lægger for Dagen i Varetagelsen af dette lille Barns Interesser — det er vi vist allesammen enige om. Det er jo saaledes med det ærede Medlem, at ligesom der i hin engelske Dronnings Hjerte stod skrevet Ordet „Calais“, saaledes staar der i det ærede Medlems Hjerte skrevet Ordet „Esbjerg“. Det forstaa vi, som sagt, allesammen, men der er dog visse Grænser, som vi ikke ønske at overskride, ogsaa hvad Esbjerg angaar. Derfor har jeg ment, at vi burde holde os til det nu foreliggende. Jeg var da sikker paa, at jeg ikke lod mig yderligere besnære af det ærede Medlem. Jeg haaber, at det ogsaa skal lykkes mig mellem 2den og 3dje Behandling at hævde den Stilling, som jeg her har indtaget, men ganske sikker derpaa kan jeg naturligvis ikke være.

Høegh-Guldberg: Den ærede Ordfører (Bluhme) kom ogsaa et Øjeblik ind paa at behandle Tilskuddet til Banegaarden i Aarhus i Forhold til de Udgifter, der forlanges af Esbjerg, og med Hensyn til disse sidste tumlede han saaledes med Tallene af Hundrede Tusinder Kroner og to Hundrede Tusinder Kroner til Vejen, at det mindede mig noget om Elverpigerne i „Elverhøj“, hvor den ene bliver til tre og de tre til een. Jeg skal altsaa ikke indlade mig paa disse Tal, thi de ere ikke til at faa fat paa, men jeg beder det ærede Medlem om, at han vil sørge for, at Aarhus, naar Sagen om Godsbanegaaaden kommer for, hvad ske snart, maa blive behandlet ud fra lignende velvillige Synspunkter som Esbjerg, saa forlanger Aarhus By sikkert ikke mere. Jeg hører nu af det ærede Medlems Mund, hvad der i og for sig var mig ganske nyt, at Esbjerg nærmest maa sammenlignes med et nyfødt Barn, tidligere have vi, naar der var Tale om Esbjerg, nærmest maattet tænke os den som en mægtigt voksende, selve Kjøbenhavn truende Handelsstad. Naar der tales saa meget om, hvor ringe Midler Befolkningen derude har, staar det ikke i god Samklang med, at den Godsbefordring, som kommer til Esbjerg Godsstation, er 100,000 Tons større end den, der kommer til Odense Godsstation. Der maa da virkelig være et Forretningsliv i Byen, der maa kaste noget af sig. Det staar heller ikke i Samklang med, at det højtærede Ting har været villigt til at mene, at Esbjerg er saa stor og stærkt voksende en By, at den til at styre sine Anliggender behøvede

baade en Borgmester og en Politimester, medens man for ganske nylig mente, at Horsens ikke var stor nok, til at dens Forhold krævede det.

Ordføreren (Bluhme): Jeg skal over for den ærede sidste Taler sige, at jeg har samme Anskuelse som han, at naar vi en Gang komme til at beskæftige os med Aarhus Banegaard, skal Aarhus behandles efter Fortjeneste, og jeg skal bidrage med dertil. Over for den ærede Minister vil jeg blot tillade mig at sige, at jeg er naturligvis knusende tilfreds med hans Udtalelser. Det har rørt mig, at den ærede Minister har deklareret Moderfølelser over for Esbjerg, og ligeledes, at han har tilegnet sig Tanken i Betænkningen saa godt, at han næsten kan den udenad. Jeg finder, at det er smukt af ham, at han har taget imod de Udtalelser, der der ere fremkomne fra Udvalget til Fordel for Esbjerg, og at han erkender her i Tinget — saa at vi altsaa tør stole paa at finde ham paa rette Sted — at der har været fuld Anledning for ham til at imødekomme de Krav, der ere stillede af Esbjerg. Jeg nægter ikke eller rettere har ikke sagt, at den ærede Minister har ikke villet gaa videre, men jeg har kun konstateret, at den ærede Minister ikke vilde gaa ind paa den Affattelse, der forelaa i den foreløbige Betænkningens Ændringsforslag, og det havde han Grund til — det anerkender jeg — naar han ikke vilde gaa videre i sine Indrømmelser; thi, som jeg sagde, Vejen er nødvendig for Statsbanerne, og derfor kunde Ministeren vanskelig gaa ind paa den Affattelse, som forelaa, hvorefter det egentlig beroede paa Esbjerg, om og naar Vejen kom. Men saa har jeg ogsaa, netop i Kraft af Ministerens egne Ord, Ret i, at Vejen er en nødvendig integrerende Del af den ny Station, og at det er faktisk ubilligt fra Statsbanernes Side, naar de absolut skulle have Vejen, da at sige, at Esbjerg skal bygge og anlægge den, naar Esbjerg ikke har Brug for Vejen, og det har den ikke, det kan ikke paavises, og det indrømmede den ærede Minister. Han tog det til Indtægt, at jeg havde sagt, at Esbjerg ikke behøvede den, og derfor havde han Ret til at fordrø Affattelsen, som den er, for at bringe Esbjerg til at anlægge den, og det er rigtigt. Men paa samme Maade naar man vil sige: Esbjerg skal anlægge Vejen, fordi vi have Brug for den, saa kunde Statsbanerne sige: Vi have ogsaa Brug for at faa bygget et Varehus, og saa skal Esbjerg bygge det. Men altsaa, er Vejen en Del af